

Příloha k protokolu o SZZ č.....
Vysoká škola: PF JU Čes. Budějovice
Katedra: Ateliér arteterapie
Datum odevzdání posudku:
17.5.2010

Diplomant: Martin Poláček

Aprobace: ARTE
Recenzent*)
Vedoucí*) diplomové práce
PaedDr. Milan Kyzour

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Možnosti arteterapie při práci s dětmi a mladistvými v dětském domově

(téma)

Autorova bakalářská práce je shrnutím jeho ročního arteterapeutického působení s dětmi v ústavní výchově, a to z Dětského domova se školou v Hrochově Týnci a jeho výchovně léčebného oddělení v Přestavlkách. Proto se v teoretické části věnuje poruchám emocí a chování, syndromu CAN a psychické deprivaci jako příčinám vedoucím k umístění dětí do ústavní výchovy. Stručně zmiňuje i problematiku ústavní výchovy v ČR. V úvodní teoretické části autor práce evidentně prokazuje svůj přehled v dané problematice.

Z kapitoly 2.1 Možnosti a meze psychoterapie s dětmi a dospívajícími je patrné, že autor své působení pokládá za více terapeutické než výchovné. Autor zde terapeutu přisuzuje spíše funkci respektujícího, dítěti pak funkci objektu respektovaného. Čtenář by z těchto řádků mohl získat dojem, jako kdyby objektem ovlivnění měl být spíše terapeut než leckdy poněkud svérázné dítě. Tento předpoklad je jistě legitimní, pokud uvažujeme v rámci přípravy terapeuta na svou budoucí profesi, tedy v rovině terapeutického výcviku. Aplikace tohoto předpokladu do terapeutické situace předznamenává upřednostněný přístup – nad normativně výchovným, resp. behaviorální nabývá vrchu hledisko rogeriánské. Je pak už jen na čtenářově úsudku, zdali to v kontextu resocializačního zařízení považuje za přístup adekvátní.

Výše zmíněné paradigma jako kdyby uvozovalo následující praktický oddíl, jehož dominantou jsou kazuistiky dvou dětí, chlapce a dívky z ústavního zařízení. Je uvedena jejich osobní anamnéza, podrobný průběh terapeutické práce a charakterizace jejich výtvarného projevu.

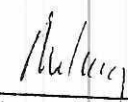
Praktická část bakalářské práce zrcadlí autorovo přesvědčení, že „... volba vhodné činnosti a vhodného přístupu“ (dodejme hra) „je u dětí důležitější než volba a zachovávání jiné určité ustálené metody.“ (tedy normativní a direktivní působení). Hlavní problém ani tak nemám v leckdy poněkud nestandardních volených tématech, která aktéry přímo vybízela k „pseudoabstrakci“ (viz Monotyp chlad x teplo, Vlastní symbol, Mandaly), ale především v rytmu vedení. Jistě není zapotřebí direktivně ovlivňovat dětskou spontaneitu, ale u představově blokovaného adolescenta je třeba postupovat v poněkud jiné linii, domnívám se. Na druhou stranu – arteterapeutické působení v tomto terénu je velice náročné a arteterapeut se nezmůže tam, kde protistrana postrádá vůli spolupracovat. V té chvíli vznikají patologické úvahy především a s jejich hybnou silou, tedy pacientovým odporem, negativismem a leností, terapeut málo co udělá.

Za nejcennější moment práce považuji kapitolu 7, Hodnocení arteterapeutického procesu. V něm autor sám kritickým okem pohlíží na své arteterapeutické působení, uvádí nad svou volbou témat, nad z jeho pohledu funkčními výtvarnými technikami, usuzuje, do jaké míry se na procesu podílela jeho situace v salesiánské komunitě a jeho nejen pracovní přetížení. Je upřímný a píše o složitosti vztahu s dětmi, s odvahou reflektuje to, co má s dětmi pubertálního věku společné – to nejen (ne)řešení otázek typického člověčenství, ale i postoje k autoritám a problém s jejím ztotožněním.

Tato reflexe je z mého pohledu velice cenná. Vidím ji totiž jako zásadní příležitost korekce jeho dalšího arteterapeutického působení v daném zařízení, o kterém se autor ve své práci zmiňuje.

Tuto bakalářskou práci navrhuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: - velmi dobře -

podpis vedoucího bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 17.5. 2010

Stupeň kvalifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhoví
--------------------	---------	-------------	-------	----------